

інвестиційний план, який стане своєрідним поштовхом для підприємства задля досягнення виконання ними поставлених задач.

Список використаних джерел

1. Інвестиційно-інноваційний менеджмент [Текст] : навч. посіб. / за заг. ред. П. П. Микитюка. - Тернопіль : Економічна думка, 2015. - 452 с.
2. Бойчик І.М. Економіка підприємств / І.М. Бойчик, П.С. Харів, М.І. Хопчан – Львів: 2005. – 520 с.
3. Гончарова М.Л. Інноваційно-інвестиційна модель розвитку підприємств цукробурякового підкомплексу./ М.Л. Гончарова // Вісник Сумського національного аграрного університету: науково-методичний журнал. № 8/2 (32), 2008. – С. 66-72.
4. Здреник В.С. Стан та перспективи залучення іноземних інвестицій в економіку України / В.С. Здреник // Економічні науки. Серія “Облік і фінанси”: збірник наукових праць. / відп. ред. д.е.н., проф. З.В. Герасимчук. –Луцьк: ЛНТУ. – 2015. – Випуск 12(45), Ч. 2. – С. 83-90.
5. Крылов, Э.И. Анализ эффективности инвестиционной и инновационной деятельности предприятия [текст]: учебное пособие / Э.И.Крылов, В.М.Власова, И.В.Журавлева. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Финансы и статистика, 2003. – 608 с.

Василь КОЗАК

Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Сковчиляс С.М.)

СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

В сучасних умовах господарювання як вітчизняні, так і зарубіжні заклади охорони здоров'я зіштовхуються з дилемою: з одного боку, необхідно забезпечувати виконання вимог до використання інноваційних методів діагностування та лікування, які мають задовольняти нереалізовані потреби пацієнтів, а з іншого – обмеженість фінансових ресурсів перешкоджає їх розвитку. Вирішення цих завдань можливе лише за умов перегляду та формування нових бізнес-моделей, що дозволить використовувати інноваційні технології, які, у свою чергу, допоможуть одночасно знизити витрати та підвищити якість надання медичних послуг. Отже, дослідження механізмів управління та особливостей розвитку закладів охорони здоров'я є нагальним і перспективним напрямом багатьох наукових досліджень [1].

На основі критичного аналізу існуючих підходів та моделей до

управління підприємствами, вважаємо за доцільне запропонувати до використання модель управління закладами охорони здоров'я з урахуванням особливостей їх функціонування при переорієнтації на інноваційний шлях розвитку.

Пропонована модель міститиме п'ять етапів ефективного управління: аналіз, планування, організація, координація, оцінювання та коригування.

Перший етап застосування моделі управління закладами охорони здоров'я полягає у формуванні бачення та мети управління, що визначає актуальність цілей аналізу. Цілепокладання в даному контексті відіграє роль фундаменту всієї подальшої структури процесу управління, впливаючи на такі етапи, як підбір експертів, визначення факторів і напрямів розвитку закладу відповідно до вимог системи охорони здоров'я та інноваційної спрямованості. При реалізації етапу «аналіз» відбувається збір та обробка інформації про об'єкт управління з метою оцінювання поточного стану закладу та розробки альтернативних варіантів рішень. Етап «планування» передбачає формування організаційно-економічного механізму управління на основі встановленої мети та розроблених альтернатив. Тут необхідне встановлення фокусу управлінських дій за ключовими аспектами та складовими розвитку закладів охорони здоров'я. У рамках етапу «організація» визначаються конкретні кроки для підготовки до реалізації управлінського рішення, здійснюється розподіл завдань й обов'язків за рівнями суб'єктів управління. Етап «координація» передбачає контроль за реалізацією організаційно-економічного механізму. Відповідно, моніторинг результатів управління здійснюється впродовж етапу оцінювання та коригування.

Доцільно зауважити, що даній моделі буде притаманна циклічність, яка припускає безперервність процесу управління закладами охорони здоров'я.

При цьому, формування організаційно-економічного механізму управління підприємством за їх організаційним спрямуванням здійснюватиметься за принципи:

- системності – орієнтація концепції організаційного розвитку на формування системи організаційного забезпечення, адекватної стратегіям розвитку підприємства та існуючим можливостям;
- організаційної взаємодії – забезпечення організаційної взаємодії всіх складових механізму як цілісності;
- цільової спрямованості – спрямованість концепції розвитку на забезпечення позитивного синергетичного ефекту організаційної взаємодії;
- безперервності – створення організаційно-господарських умов, за яких досягається безперервність розвитку;
- вмотивованості – врахування мотиваційного аспекту організаційної взаємодії при обґрунтуванні концепції розвитку та її реалізації;
- надійності – створення організаційно-господарських умов, за яких

досягається безперервність і стійкість висхідної тенденції розвитку;

– адаптивності – своєчасна реакція механізму на зміни в зовнішньому та внутрішньому середовищі.

Отже, запропонована модель управління закладами охорони здоров'я в умовах інноваційного розвитку складається з п'яти етапів ефективного управління (аналіз, планування, організація, координація, оцінювання та координація) і враховує специфічні особливості функціонування закладів охорони здоров'я при переорієнтації їх на інноваційний шлях розвитку. Крім того, для розробленої моделі характерна циклічність, що забезпечує безперервність процесу управління закладами охорони здоров'я.

Список використаних джерел

1. Літвінов О. С. Визначення факторів конкурентоспроможності закладів охорони здоров'я в умовах інноваційного розвитку / О.С. Літвінов // Науковий вісник Одеського національного економічного університету. Науки: економіка, політологія, історія. – 2017. № 4. – С. 58-68.

2. Шевченко В.А. Організаційне забезпечення інноваційного розвитку медичного закладу / В.А. Шевченко / Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Економіка. – 2015. Вип. 9 (3). №10/1. Т. 23. – С. 157-163.

Віктор КОЗЕЛКО

Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Попович Т.М.)

МІЖНАРОДНІ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІВ ВЛАДИ

В останнє десятиліття особливо динамічно розвивається інтегральний підхід до рейтингової оцінки ефективності публічної влади, який ґрунтується на побудові зведеного інтегрального показника. Такий показник формується на підставі окремих індикаторів, які характеризують різні аспекти ефективності публічної влади. До найбільш відомих систем оцінки її ефективності на базі інтегрального підходу належать такі: *всесвітні індикатори публічного управління Світового банку*; *індекс сприйняття корупції «Transparency International»*; *індекс економічної свободи, розроблений американським Фондом «Спадщина» спільно з газетою «Wall Street Journal»*; *індекс глобальної конкурентоспроможності, запропонований Світовим економічним форумом*; *індекс державності, розроблений провідними американськими інститутами - громадською організацією «Фонд Миру» і журналом «Foreign Policy»*.

Найбільш універсальною методикою оцінювання якості публічної влади вважаються розробки Інституту Всесвітнього Банку, що базуються на